

Bruksela, 23 maja 2018 r.
(OR. en)

9058/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0361 (COD)

EF 138
ECOFIN 434
CODEC 814

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych – <i>Kompromisowy tekst opracowany przez prezydencję</i>

Delegacje otrzymują kompromisowy tekst przygotowany przez prezydencję dotyczący wyżej wymienionego wniosku. Tekst zostanie zaprezentowany Radzie 25 maja 2018 r.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 9 listopada 2015 r. Rada Stabilności Finansowej opublikowała istotne warunki dotyczące całkowitej zdolności do pokrycia strat („standard dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat”), które zostały przyjęte przez grupę G-20 w listopadzie 2015 r. Celem standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat jest zapewnienie, by globalne banki o znaczeniu systemowym, w unijnych ramach zwane globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, miały zdolność do pokrycia strat oraz zdolność do dokapitalizowania, aby pomóc w zagwarantowaniu, by – w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz bezpośrednio po jej zakończeniu – funkcje krytyczne mogły być kontynuowane bez narażania na szwank środków finansowych podatników (środków publicznych) ani stabilności finansowej. W swoim komunikacie z dnia 24 listopada 2015 r.³ Komisja zobowiązała się do przedstawienia do końca 2016 r. wniosku ustawodawczego, który umożliwiłby wdrożenie standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat przed terminem uzgodnionym na szczepku międzynarodowym, który upływa w 2019 r.
- (2) Podczas wdrażania standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat w Unii należy wziąć pod uwagę istniejący specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mający zastosowanie do wszystkich unijnych instytucji, określony w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁴. Ponieważ całkowita zdolność do pokrycia strat i minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mają wspólny cel, jakim jest zapewnienie, by instytucje z Unii posiadały wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania, wspomniane dwa wymogi powinny stanowić uzupełniające się elementy wspólnych ram.

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów „Droga do utworzenia unii bankowej”, 24.11.2015 r., COM(2015) 587 final.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

Z operacyjnego punktu widzenia Komisja zaproponowała, by w przepisach unijnych został wprowadzony zharmonizowany minimalny poziom standardu dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym („minimalny wymóg dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat”) poprzez wprowadzenie zmian w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013⁵, a kwestie związane ze specyficznym dla danej instytucji narzutem dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz specyficznym dla danej instytucji wymogiem mającym zastosowanie do globalnych instytucji nieposiadających znaczenia systemowego, zwanym dalej minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, należy uregulować, wprowadzając ukierunkowane zmiany w dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu (UE) nr 806/2014⁶. Stosowne przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące zdolności instytucji do pokrycia strat i dokapitalizowania powinny być stosowane w spójny sposób w połączeniu z przepisami wspomnianych powyżej aktów prawnych i z przepisami dyrektywy 2013/36/UE⁷.

- (3) Brak zharmonizowanych przepisów w zakresie wdrażania standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powodowałby dla instytucji dodatkowe koszty i brak pewności prawa i utrudniłby stosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w przypadku instytucji działających w skali transgranicznej. Wspomniany brak zharmonizowanych przepisów unijnych skutkuje również zakłóceniem konkurencji na rynku wewnętrznym z uwagi na fakt, że ponoszone przez instytucje koszty zapewnienia zgodności z obowiązującymi wymogami i standardem dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat różnią się istotnie w poszczególnych uczestniczących państwach członkowskich. Dlatego też należy usunąć wspomniane przeszkody utrudniające funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz unikać zakłóceń konkurencji wynikających z braku zharmonizowanych przepisów w zakresie wdrażania standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat. W związku z powyższym właściwą podstawą prawną dla niniejszego rozporządzenia jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zgodnie z wykładnią przyjętą w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s.1).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- (4) W rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 należy w dalszym ciągu uznawać strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazującą na pojedynczym punkcie kontaktowym oraz strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazującą na wielokrotnym punkcie kontaktowym. Zgodnie ze strategią pojedynczego punktu kontaktowego tylko jeden podmiot powiązany – zazwyczaj jednostka dominująca – zostaje poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podczas gdy inne podmioty powiązane – zazwyczaj operacyjne jednostki zależne – nie są poddawane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale przenoszą swoje straty i potrzeby w zakresie dokapitalizowania do podmiotu znajdującego się na wyższym szczeblu, który ma zostać poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zgodnie ze strategią wielokrotnego punktu kontaktowego dopuszcza się możliwość poddania więcej niż jednego podmiotu powiązanego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Precyzyjne zidentyfikowanie podmiotów, które mają zostać poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”), czyli podmiotów, wobec których można by podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak również jednostek zależnych należących do tych podmiotów („grupy objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”), ma istotne znaczenie dla zapewnienia możliwości skutecznego zrealizowania pożądanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zidentyfikowanie tych podmiotów jest również istotne dla ustalenia poziomu stosowania przepisów w zakresie zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania, które firmy finansowe powinny stosować. Dlatego też należy przyjąć definicje pojęć „podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” i „grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oraz zmienić przepisy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 dotyczące grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby wprost zobowiązać Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („Jednolita Rada”) do zidentyfikowania podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach grupy oraz aby rozważyć potencjalne skutki wszelkich planowanych działań dla grupy w celu zapewnienia skutecznego przeprowadzenia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (5) Jednolita Rada powinna upewnić się, że instytucje dysponują dostateczną zdolnością do pokrycia strat i dokapitalizowania, aby zapewnić sprawne i szybkie pokrywanie strat i dokapitalizowanie przy minimalnym wpływie na stabilność finansową i podatników. Cel ten powinien zostać osiągnięty poprzez przestrzeganie przez instytucje specyficznego dla każdej z nich minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 806/2014.
- (6) Aby dostosować mianowniki wykorzystywane do pomiaru zdolności instytucji do pokrycia strat i dokapitalizowania do mianowników przewidzianych w standardzie dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat, minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien zostać wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i miary ekspozycji wskaźnika dźwigni odpowiedniej instytucji.

- (7) Kryteria kwalifikowalności dla mogących podlegać umorzeniu lub konwersji zobowiązań objętych minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinny zostać ściśle dostosowane do kryteriów w zakresie minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 zgodnie z uzupełniającymi dostosowaniami i wymogami wprowadzonymi w niniejszym rozporządzeniu. W szczególności niektóre instrumenty dłużne zawierające element o charakterze wbudowanego instrumentu pochodnego, takie jak niektóre strukturyzowane papiery wartościowe, powinny kwalifikować się do celów spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w zakresie, w jakim obejmują one ustaloną lub rosnącą kwotę główną podlegającą zwrotowi w terminie zapadalności znanym z wyprzedzeniem, przy czym z instrumentem pochodnym powiązana jest wyłącznie dodatkowy zysk, który jest uzależniony od wyników składnika aktywów referencyjnych. Biorąc pod uwagę taką kwotę główną, instrumenty te powinny cechować się wysoką zdolnością do pokrycia strat i powinny łatwo podlegać umorzeniu lub konwersji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (8) Do zobowiązań użytych w celu spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zalicza się zasadniczo wszystkie zobowiązania z tytułu roszczeń zwykłych, niezabezpieczonych wierzycieli (zobowiązania niepodporządkowane), chyba że nie spełniają one szczególnych kryteriów kwalifikowalności przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Aby zwiększyć możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez skuteczne korzystanie z instrumentu umorzenia lub konwersji długu, Jednolita Rada powinna mieć możliwość zażądania spełnienia specyficznego dla danej instytucji wymogu przy wykorzystaniu zobowiązań podporządkowanych, w szczególności w przypadku istnienia wyraźnych przesłanek świadczących o tym, że wierzyciele, w odniesieniu do których stosuje się instrument umorzenia lub konwersji długu, mogą ponieść straty w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których wysokość przekraczałaby wysokość strat, jakie ponieśliby w ramach postępowania upadłościowego. Jednolita Rada powinna ocenić, czy należy żądać, by instytucje spełniły minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych za pomocą zobowiązań podporządkowanych, w przypadku gdy kwota zobowiązań wyłączonych z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu osiąga pewien próg w ramach danej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne spełniające minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Z prawa do zażądania spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych za pomocą zobowiązań podporządkowanych powinno się korzystać w zakresie, w jakim jest to konieczne do tego, by zapobiec sytuacji, w której straty poniesione przez wierzycieli w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji byłyby wyższe niż straty, jakie ponieśliby oni w ramach postępowania upadłościowego. Wszelkie zgłaszane przez Jednolitą Radę żądania podporządkowania instrumentów dłużnych związane z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinny pozostawać bez uszczerbku dla możliwości częściowego spełnienia minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat za pomocą niepodporządkowanych instrumentów dłużnych zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w zakresie, w jakim jest to dozwolone zgodnie ze standardem dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat.

W odniesieniu do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym lub największych banków mających – w ramach grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – aktywa powyżej 100 mld EUR oraz na zasadzie uznaniowej, na podstawie określonych kryteriów oraz z uwzględnieniem przewagi depozytów i braku instrumentów dłużnych w modelu finansowania, ograniczonego dostępu do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych oraz bazowania na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, Jednolita Rada powinna mieć możliwość zażądania, by część minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych – równa poziomowi pokrycia strat i dokapitalizowania, o którym to poziomie mowa w art. 37 ust. 10 i art. 44 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE – została spełniona za pomocą zobowiązań podporządkowanych i funduszy własnych, w tym funduszy własnych wykorzystywanych do spełnienia wymogu połączonego bufora kapitałowego, o którym mowa w dyrektywie 2013/36/UE. Na wniosek podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość obniżenia tego wymogu do wysokości limitu, który stanowi proporcjonalną wartość obniżenia możliwego na mocy art. 72b ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat ustanowionego w tym rozporządzeniu.

Zgodnie z zasadą proporcjonalności uprawnienie do żądania spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych za pomocą zobowiązań podporządkowanych może być wykonywane przez Jednolitą Radę w zakresie, w jakim ogólny poziom wymaganego podporządkowania w postaci pozycji funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w związku z obowiązkiem spełnienia przez instytucję wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat, minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz, w stosownych przypadkach, wymogu połączonego bufora kapitałowego na mocy dyrektywy 2013/36/UE, nie przekracza poziomu pokrycia strat i dokapitalizowania, o którym mowa w art. 27 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, lub kwoty wynikającej z zastosowania wzoru opartego na wymogach ostrożnościowych w ramach filaru 1 i filaru 2 oraz wymogu połączonego bufora kapitałowego, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa.

- (9) Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien umożliwić instytucjom pokrycie oczekiwanych strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w momencie utraty rentowności, stosownie do przypadku, oraz dokapitalizowanie instytucji po zrealizowaniu działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada powinna – w oparciu o wybraną przez siebie strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – należycie uzasadnić zastosowany poziom minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz bez zbędnej zwłoki dokonać przeglądu tego poziomu w celu uwzględnienia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE. Poziom ten powinien obejmować sumę kwoty oczekiwanych strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiadającej wymogom w zakresie funduszy własnych instytucji i kwotę dokapitalizowania, która po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnień do umorzenia lub konwersji umożliwia danej instytucji spełnienie swoich wymogów w zakresie funduszy własnych koniecznych do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności zgodnie z wybraną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien zostać wyrażony jako odsetek łącznej ekspozycji na ryzyko i miar wskaźnika dźwigni, a instytucje powinny być zobowiązane do jednoczesnego zapewnienia zgodności z poziomem uzyskanym w rezultacie przeprowadzenia wspomnianych dwóch pomiarów. Jednolita Rada powinna skorygować w dół lub w górę kwoty dokapitalizowania w celu uwzględnienia wszelkich zmian wynikających z działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada powinna również mieć możliwość zwiększenia kwoty dokapitalizowania, tak by zapewnić dostateczny poziom zaufania rynku do instytucji po zrealizowaniu działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wymagany poziom bufora zaufania rynku powinien umożliwić instytucji dalsze spełnianie warunków otrzymania zezwolenia przez odpowiedni czas, w tym poprzez umożliwienie instytucji pokrycia kosztów związanych z restrukturyzacją jej działalności w następstwie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także utrzymanie wystarczającego zaufania rynku. Poziom bufora zaufania rynku powinien zostać ustanowiony w odniesieniu do części wymogu połączonego bufora kapitałowego określonego w dyrektywie 2013/36/UE. Jednolita Rada powinna skorygować w dół poziom bufora zaufania rynku, jeżeli niższy poziom jest adekwatny do zapewnienia wystarczającego zaufania rynku, lub powinna skorygować ten poziom w górę, jeżeli wyższy poziom jest niezbędny do zapewnienia, by, w następstwie działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dany podmiot nadal spełniał warunki uzyskania zezwolenia przez odpowiedni okres i utrzymał wystarczające zaufanie rynku.

- (9a) Zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1075 Jednolita Rada powinna przeanalizować bazę inwestorów w odniesieniu do instrumentów minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych poszczególnych instytucji. W przypadku gdy znaczna część instrumentów minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych danej instytucji jest w posiadaniu inwestorów detalicznych, którzy mogli nie otrzymać uczciwych i istotnych informacji na temat odnośnych ryzyk, sam ten fakt może stanowić potencjalną przeszkodę uniemożliwiającą przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednocześnie, w przypadku gdy znaczna część instrumentów minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych danej instytucji jest w posiadaniu innych instytucji, systematyczny charakter umorzenia lub konwersji również mógłby stanowić potencjalną przeszkodę uniemożliwiającą przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy Jednolita Rada stwierdzi, że przeszkoda uniemożliwiająca przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika z rozmiaru lub charakteru określonej bazy inwestorów, mogłaby ona zalecić danej instytucji, by zajęła się taką przeszkodą. Jednocześnie w prawie krajowym można by i tak ograniczyć sprzedaż określonych instrumentów i obrót nimi w odniesieniu do określonych inwestorów.
- (10) Aby zwiększyć możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tych instytucji, Jednolita Rada powinna móc nakładać na globalne instytucje o znaczeniu systemowym specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych obok minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat przewidzianego w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Taki specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien zostać nałożony wyłącznie w przypadku, gdy minimalny wymóg dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat okaże się niewystarczający do pokrycia strat i dokapitalizowania globalnej instytucji o znaczeniu systemowym w ramach wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (11) Ustalając poziom minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, Jednolita Rada powinna brać pod uwagę stopień znaczenia systemowego danej instytucji oraz potencjalny niekorzystny wpływ jej upadłości na stabilność finansową. Jednolita Rada powinna uwzględnić konieczność zapewnienia równych warunków działania tak globalnym instytucjom o znaczeniu systemowym, jak i innym porównywalnym instytucjom o znaczeniu systemowym w uczestniczących państwach członkowskich. Dlatego też minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych instytucji, których nie uznano za globalne instytucje o znaczeniu systemowym, lecz których znaczenie systemowe w uczestniczących państwach członkowskich jest porównywalne do znaczenia systemowego globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, nie powinien niewspółmiernie odbiegać od poziomu i składu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zasadniczo ustalanego dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym.
- (12)
- (13) Zgodnie z rozporządzeniem nr 575/2013 instytucje kwalifikujące się jako podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podlegać wyłącznie minimalnemu wymogowi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Oznacza to, że aby spełnić minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane do emisji na rzecz wierzycieli zewnętrznych będących osobami trzecimi kwalifikowalnych instrumentów i pozycji, które zostałyby poddane umorzeniu lub konwersji długu, jeżeli podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostałby poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (14) Instytucje niebędące podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny spełniać minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym. Potrzeby tych instytucji w zakresie pokrycia strat i dokapitalizowania powinny co do zasady być zaspokajane przez ich odpowiednie podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez bezpośrednie lub pośrednie nabycie przez te podmioty instrumentów funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez te instytucje oraz ich umorzenie lub konwersję na instrumenty właścicielskie, gdy instytucje te utracą rentowność. Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mający zastosowanie do instytucji niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być stosowany łącznie i spójnie z wymogami mającymi zastosowanie do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Powinno to umożliwić Jednolitej Radzie przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez poddawania niektórych jej jednostek zależnych restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając tym samym potencjalnie niekorzystnego oddziaływania na rynek. Jeżeli zarówno podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednostka dominująca oraz jej jednostki zależne mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada powinna móc w pełni odstąpić od stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mającego zastosowanie do instytucji niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zezwolić im na spełnienie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zabezpieczonymi gwarancjami między jednostką dominującą a jej jednostkami zależnymi, które można uruchomić, gdy spełnione zostaną uwarunkowania czasowe równoważne uwarunkowaniom czasowym pozwalającym na umorzenie lub konwersję zobowiązań kwalifikowalnych. Zabezpieczenie gwarancji powinno być wysoce płynne i charakteryzować się minimalnym ryzykiem rynkowym i kredytowym.
- (15) Stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wobec instytucji niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być zgodne z wybraną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności nie powinno zmieniać stosunku własności między instytucjami a ich grupą objętą planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po dokapitalizowaniu tych instytucji.

- (15a) Rozporządzenie nr 575/2013 stanowi, że właściwe organy mogą odstąpić od stosowania niektórych wymogów dotyczących wypłacalności i płynności w odniesieniu do instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym, jeżeli zostaną spełnione pewne określone warunki. Aby uwzględnić specyfikę takich sieci współpracy, Jednolita Rada powinna także mieć możliwość odstąpienia od minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do takich instytucji kredytowych na warunkach podobnych do warunków określonych w rozporządzeniu nr 575/2013, jeżeli instytucje kredytowe i organ centralny mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim, oraz traktowania ich jako całość przy ocenianiu warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zgodność z zewnętrznym minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całości można zapewnić na różne sposoby w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności poszczególnych grup, wliczając wyłącznie zobowiązania kwalifikowalne organu centralnego albo zobowiązania kwalifikowalne kilku lub wszystkich podmiotów w sieci.
- (16) Właściwe organy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i Jednolita Rada powinny odpowiednio reagować na wszelkie przypadki naruszenia minimalnego wymogu w zakresie całkowitej zdolności do pokrycia strat i minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz zarządzać takim naruszeniom. Ponieważ naruszenie tych wymogów mogłoby stanowić przeszkodę w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, należy skrócić obowiązujące procedury usuwania przeszkód, by szybko reagować na jakiegokolwiek naruszenia przedmiotowych wymogów. Jednolita Rada powinna również móc nakładać na instytucje obowiązek zakazania wypłat niektórych zysków oraz zmiany profili zapadalności instrumentów i pozycji kwalifikowalnych oraz przygotowania i wdrożenia planów w celu przywrócenia poziomu tych wymogów.
- (17) Niniejsze rozporządzenie przestrzega praw podstawowych i zasad uznanych w szczególności w Karcie, zwłaszcza prawa własności i prawa do wolności prowadzenia działalności gospodarczej, i musi być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami.

- (18) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie określenie jednolitych przepisów do celów unijnych ram w zakresie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na skalę działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć niniejsze rozporządzenie zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (19) Aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na przygotowanie do stosowania niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane w terminie 18 miesięcy od dnia jego wejścia w życie,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014

1. w art. 3 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące punkty:

„24a) »podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza podmiot mający siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, wskazany przez Jednolitą Radę zgodnie z art. 8 jako podmiot, w odniesieniu do którego w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

24b) »grupa objęta planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza:

a) podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne, które nie są:

(i) same podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub

(ii) jednostkami zależnymi innych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub

(iii) podmiotami mającymi siedzibę w państwie trzecim, które nie wchodzi w skład grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ich jednostki zależne;

b) instytucje kredytowe powiązane z organem centralnym, organ centralny oraz wszelkie instytucje będące pod kontrolą organu centralnego, jeżeli jeden z tych podmiotów jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

24c) »globalna instytucja o znaczeniu systemowym« oznacza globalną instytucję o znaczeniu systemowym zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt (132) rozporządzenia (UE) nr 575/2013”;

b) w pkt 48) i 49), art. 20 ust. 5 lit. d), art. 27 ust. 1, 4, 5, 6, 7 i 13 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;

c) dodaje się następujący pkt 49a):

„49a) »zobowiązania kwalifikowalne« oznaczają zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają warunki określone w art. 12c lub w art. 12h ust. 3 lit. a);”;

2. art. 7 ust. 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) ustalenie poziomu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 12–12k;”;

3. w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa się warianty zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, względem podmiotów, o których mowa w ust. 1.”;

b) ust. 6 akapit pierwszy i drugi otrzymuje brzmienie:

„W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje się działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które Jednolita Rada może podjąć, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Informacje, o których mowa w ust. 9 lit. a), ujawnia się zainteresowanemu podmiotowi.”;

c) ust. 9 lit. o) i p) otrzymuje brzmienie:

„o) wymogi o których mowa w art. 12g i 12h oraz, w stosownych przypadkach, termin osiągnięcia tego poziomu;

p) jeżeli Jednolita Rada stosuje art. 12c ust. 3, termin osiągnięcia zgodności przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

c1) w art. 8 ust. 9 dodaje się następujący akapit:

„Przy ustalaniu terminów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. o) i p), w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia się, by terminy te były odpowiednie i uwzględniały:

a) przewagę depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;

b) ograniczony dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych;

c) bazowanie na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 12g.”;

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, o której mowa w ust. 1, prowadzonej przez unijną jednostkę dominującą mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim i określa się w nim środki, które należy zastosować w odniesieniu do:

- a) unijnej jednostki dominującej;
- b) jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę w Unii;
- c) podmiotów, o których mowa w art. 2 lit. b); oraz
- d) z zastrzeżeniem przepisów art. 33, jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę poza Unią.

Zgodnie ze środkami, o których mowa w akapicie pierwszym, w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdej grupy określa się następujące elementy:

- a) podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) grupy objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

e) ust. 11 lit. a) i b) otrzymuje brzmienie:

„a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których podjęcie w odniesieniu do podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje się w scenariuszach określonych w ust. 6, oraz konsekwencje takich działań dla innych podmiotów powiązanych, jednostki dominującej oraz instytucji zależnych, o których mowa w ust. 1;

a1) jeżeli grupa, o której mowa w ust. 1, składa się z więcej niż jednej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w odniesieniu do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz konsekwencje takich działań dla obu następujących kategorii podmiotów:

(i) innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

(ii) innych grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) zawiera analizę tego, w jakim zakresie można w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mających siedzibę w Unii, w tym środki ułatwiające osobie trzeciej nabycie całej grupy lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów powiązanych, lub poszczególnych podmiotów powiązanych lub grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; ”;

f) po ust. 12 dodaje się następujące akapity:

„Przeglądu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje się, stosownie do przypadku, po zrealizowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 21.

Przy ustalaniu terminów, o których mowa w art. 8 ust. 9 lit. o) i p), Jednolita Rada uwzględnia termin spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 104b dyrektywy 2013/36/UE.”;

4. w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uznaje się, że możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, jeśli dla Jednolitej Rady jest wykonalne i wiarygodne przeprowadzenie likwidacji podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo przeprowadzenie ich restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy jednoczesnym unikaniu w jak największym stopniu wszelkich znaczących negatywnych konsekwencji dla systemów finansowych, w tym sytuacji szerszej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, państw członkowskich, w których podmioty powiązane mają siedzibę, lub innych państw członkowskich lub Unii, oraz w celu zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez te podmioty powiązane, w przypadku gdy możliwe jest ich łatwe oddzielenie we właściwym czasie lub przy zastosowaniu innych środków.

Jeżeli przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zostało uznane za niemożliwe, Jednolita Rada powiadamia o tym we właściwym czasie EUNB.

Jeżeli grupa składa się z więcej niż jednej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada poddaje ocenie możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem.

Oprócz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy przeprowadza się ocenę, o której mowa w akapicie pierwszym.”;

b) w ust. 7 dodaje się następujący akapit:

„Jednolita Rada powiadamia unijną jednostkę dominującą o swojej ocenie dotyczącej tej przeszkody uniemożliwiającej przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu lub grupy, jeżeli przeszkoda ta wynika z sytuacji, w której:

- a) podmiot spełnia jednocześnie wymóg połączonego bufora zdefiniowany w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE oraz w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, a jednocześnie nie spełnia wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE oraz wymogu, o którym mowa w art. 141a ust. 1 lit. d) dyrektywy 2013/36/UE; lub
- b) podmiot nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ani wymogów, o których mowa w art. 12d i 12e.”;

c) w ust. 9 dodaje się następujący akapit:

„Jeżeli przeszkoda uniemożliwiająca przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika z sytuacji, o której mowa w ust. 7 akapit drugi, w terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia wystosowanego zgodnie z ust. 7 unijna jednostka dominująca przedstawia Jednolitej Radzie propozycje możliwych środków służących ograniczeniu przeszkody zidentyfikowanej zgodnie z akapitem pierwszym lub jej usunięciu.

Termin wdrożenia zaproponowanych środków uwzględnia przyczyny zaistnienia odnośnej przeszkody. Po konsultacji z EBC i innymi właściwymi organami Jednolita Rada ocenia, czy środki te w skuteczny sposób odnoszą się do wspomnianych istotnych przeszkód lub czy je eliminują.”;

d) w ust. 11 lit. i) i j) słowa „art. 12” zastępuje się słowami „art. 12g i art. 12h”;

e) w ust. 11 dodaje się następujące litery:

- „k) zobowiązanie podmiotu do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z art. 12g i 12h wyrażonej jako łączna kwota ekspozycji na ryzyko obliczona zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, z wymogiem, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, lub z wymogami, o których mowa w art. 12g lub 12h, wyrażonymi jako odsetek miary ekspozycji całkowitej, o której mowa w art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- l) zobowiązanie podmiotu do zmiany profilu zapadalności instrumentów funduszy własnych po otrzymaniu zgody właściwego organu oraz zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 12c, lub pozycji, o których mowa w art. 12h ust. 3 lit. a) i b), w celu zapewnienia ciągłej zgodności z art. 12g i 12h.”;

4a. po art. 10 dodaje się następujący nowy art. 10a:

„Artykuł 10a

Uprawnienie do zakazania wypłat niektórych zysków

1. Jeżeli podmiot spełnia jednocześnie wymóg połączonego bufora zdefiniowany w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE oraz w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, ale nie spełnia wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE i, jednocześnie:

(i) wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz

(ii) wymogów, o których mowa w art. 12d i 12e;

jeżeli są one obliczone zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a), Jednolita Rada ma prawo zakazać danemu podmiotowi wypłaty zysków – zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2 i 3, powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (M-MDA), obliczonej zgodnie z ust. 4 – dokonywanej w drodze dowolnego z następujących działań:

- a) dokonanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I;
- b) podejmowanie zobowiązań do wypłat zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych czy też wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do płatności zostało podjęte w okresie, gdy podmiot nie spełniał wymogów połączonego bufora;
- c) dokonanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.

W przypadku gdy dany podmiot znajduje się w sytuacji, o której mowa w akapicie pierwszym, niezwłocznie powiadamia Jednolitą Radę o tym naruszeniu.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, Jednolita Rada, po konsultacji z właściwym organem, bez zbędnej zwłoki ocenia, czy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę poniższe elementy:

- a) przyczyny, czas trwania i wagę tego naruszenia oraz jego wpływ na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) zmiany w sytuacji finansowej podmiotu oraz prawdopodobieństwo, że w najbliższej przyszłości, może on spełnić warunek, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. a);
- c) szanse na to, że w rozsądnym terminie podmiot będzie w stanie zapewnić zgodność z wymogami, o których mowa w ust. 1;
- d) w przypadku gdy podmiot nie jest w stanie zastąpić zobowiązań, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności ani zapadalności ustanowionych w art. 72b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 12c lub art. 12h ust. 3, niezależnie od tego czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku;
- e) czy wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest najbardziej adekwatnym i proporcjonalnym sposobem na zaradzenie sytuacji podmiotu, zważywszy na ewentualny wpływ tej sytuacji zarówno na warunki finansowania, jak i na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu.

Jednolita Rada przeprowadza kolejne oceny tego, czy należy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, co najmniej raz na miesiąc w trakcie utrzymywania się naruszenia tak długo, jak dany podmiot znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1.

3. Jeżeli sześć miesięcy po stosownym powiadomieniu Jednolita Rada stwierdzi, że dany podmiot nadal znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1, wykonuje ona – po konsultacji ze stosownym właściwym organem – uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, chyba że stwierdzi ona, że spełnione są co najmniej dwa z następujących warunków:

- (i) naruszenie wynika z poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych, co powoduje silne napięcia na rynku w różnych segmentach rynków finansowych;
- (ii) zakłócenia, o których mowa w ppkt (i), powodują nie tylko zwiększoną zmienność cenową instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych danego podmiotu lub większe koszty dla tego podmiotu, ale prowadzą też do całkowitego lub częściowego zamknięcia rynków, w związku z czym dany podmiot nie może emitować instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych na rynkach;
- (iii) zamknięcie rynku, o którym mowa w ppkt (ii), dotyczy nie tylko odnośnego podmiotu, ale także licznych innych podmiotów;
- (iv) zakłócenia, o których mowa w ppkt (i), uniemożliwiają danemu podmiotowi emitowanie instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych w ilości, która byłaby wystarczająca do zaradzenia naruszeniu;
- (v) wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, wywołuje negatywne skutki dla części sektora bankowego, co może osłabić stabilność finansową.

W przypadku zastosowania wyjątku, o którym mowa w poprzednim akapicie, Jednolita Rada powiadamia właściwy organ o swojej decyzji i podaje pisemne wyjaśnienie swojej oceny.

Jednolita Rada co miesiąc przeprowadza kolejną ocenę warunków opisanych w poprzednim akapicie, aby ocenić, czy wyjątek może być stosowany.

4. M-MDA oblicza się jako iloczyn sumy obliczonej zgodnie z ust. 5 i współczynnika określonego zgodnie z ust. 6. Od M-MDA odejmuje się wszelkie działania, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c).

5. Suma, która ma zostać pomnożona zgodnie z ust. 4, składa się z:

- a) zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub płatności związanych z działaniami, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;

powiększonych o

- b) zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub płatności związanych z działaniami, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;

pomniejszonych o

- c) kwoty, które byłyby należne jako podatek, gdyby pozycje określone w lit. a) i b) niniejszego ustępu miały zostać zatrzymane.

6. Współczynnik ustala się w następujący sposób:

- a) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia żadnego z wymogów w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i na mocy art. 12d i 12e, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w pierwszym (tzn. najniższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0;
- b) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia żadnego z wymogów w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i na mocy art. 12d i 12e, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w drugim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,2;
- c) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia żadnego z wymogów w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i na mocy art. 12d i 12e, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,4;
- d) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i na mocy art. 12d i 12e, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w czwartym (tzn. najwyższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,6.

Dolne i górne kresy poszczególnych kwartyli wymogu połączonego bufora oblicza się w następujący sposób:

$$\text{dolny kres kwartyli} = \frac{\text{wymóg połączonego bufora}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{górný kres kwartyli} = \frac{\text{wymóg połączonego bufora}}{4} \times Q_n$$

« Q_n » oznacza numer porządkowy danego kwartyli.”;

5. art. 12 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 zastępuje się następującymi artykułami:

„Artykuł 12

Określanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Jednolita Rada, po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, ustala wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 12a–12i, objętych uprawnieniami do umorzenia i konwersji, i które to wymogi podmioty i grupy, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmioty i grupy, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych ustępów, są zobowiązane spełniać przez cały czas.

1a. Wszelkie podmioty oraz podmioty wchodzące w skład grup, o których to podmiotach i grupach mowa w ust. 1, przekazują informacje, o których mowa w art. 45i ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę.

Krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki przekazuje Jednolitej Radzie informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.

2. Sporządzając plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwymi organami, ustalają wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 12a–12i, objętych uprawnieniami do umorzenia i konwersji, i które to wymogi podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 3, są zobowiązane spełniać przez cały czas. W tym przypadku zastosowanie ma procedura ustanowiona w art. 31.
3. Jednolita Rada dokonuje wszelkich ustaleń, o których mowa w ust. 1, równoległe z opracowywaniem i utrzymywaniem planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie art. 8.
4. Jednolita Rada kieruje swoje ustalenia do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje Jednolitej Rady zgodnie z art. 29. Jednolita Rada zobowiązuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do sprawdzania i zapewnienia, by instytucje i jednostki dominujące utrzymywały wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określone w ust. 1 niniejszego artykułu.
5. Jednolita Rada informuje EBC i EUNB o wymogach w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, które ustaliła dla poszczególnych instytucji i jednostek dominujących na mocy ust. 1.
6. Aby zapewnić skuteczne i konsekwentne stosowanie niniejszego artykułu, Jednolita Rada wydaje wytyczne i kieruje instrukcje do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące konkretnych podmiotów lub grup.

Artykuł 12a

Stosowanie i obliczanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Jednolita Rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2, stale spełniały wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli jest to wymagane na podstawie art. 12a–12i oraz zgodnie z tymi artykułami.
2. Wymóg ten, o którym mowa w ust. 1, oblicza się – stosownie do przypadku – zgodnie z art. 12d ust. 3 lub 4 jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych i wyraża się jako odsetek:
 - a) łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - b) miary ekspozycji całkowitej odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 12b

Wylączenie ze stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Niezależnie od art. 12a Jednolita Rada zwalnia z wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, instytucje zajmujące się udzielaniem kredytów hipotecznych finansowane z obligacji zabezpieczonych, którym zgodnie z prawem krajowym nie wolno przyjmować depozytów, jeżeli spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

- a) instytucje te zostaną zlikwidowane w ramach krajowych postępowań upadłościowych lub innego typu procedur stosowanych zgodnie z art. 38, 40 lub 42 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do tych instytucji; oraz
- b) takie krajowe postępowania upadłościowe lub inne typy procedur zapewnią, by wierzyciele tych instytucji, w tym w stosownych przypadkach posiadacze obligacji zabezpieczonych, ponieśli straty w sposób zgodny z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Instytucje zwolnione z wymogu określonego w art. 12 ust. 1 nie są częścią konsolidacji, o której mowa w art. 12g ust. 1.

Artykuł 12c

Zobowiązania kwalifikowalne podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Zobowiązania kwalifikowalne włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w przypadku, gdy spełniają one warunki, o których mowa w art. 72a, z wyjątkiem sytuacji opisanej w art. 72b ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o wymogach określonych w art. 92a lub 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na zobowiązania kwalifikowalne do celu tych artykułów składają się zobowiązania kwalifikowalne zdefiniowane w art. 72k rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i określone zgodnie z tytułem I część druga rozdział 5a tego rozporządzenia.

2. W drodze odstępstwa od art. 72a ust. 2 lit. l) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zobowiązania wynikające z instrumentów dłużnych posiadających cechy instrumentów pochodnych, takich jak strukturyzowane papiery wartościowe, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) kwota główna zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego jest znana z wyprzedzeniem w momencie emisji, jest stała lub rosnąca, a posiadane przez ten instrument cechy instrumentów pochodnych nie mają na nią wpływu, lub instrument dłużny zawiera postanowienie umowne, które określa kwotę roszczenia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) pozycja zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego lub wbudowanego instrumentu pochodnego może być wyceniana codziennie w drodze odniesienia do aktywnego, płynnego rynku dwustronnego w przypadku równoważnego instrumentu bez ryzyka kredytowego zgodnie z art. 104 i 105 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

lub instrument dłużny zawiera klauzulę umowną, która określa kwotę roszczenia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- c) instrument dłużny, w tym posiadane przez niego cechy instrumentu pochodnego, nie jest przedmiotem żadnej umowy o kompensowaniu zobowiązań, a jego wycena nie podlega przepisom art. 49 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE.

Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w części odpowiadającej kwocie, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a).

2a. Zobowiązania wyemitowane przez jednostkę zależną mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim będącą częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na rzecz obecnego akcjonariusza niebędącego częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) zobowiązania te zostały wyemitowane zgodnie z art. 12h ust. 3 lit. a);
- b) wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do takich zobowiązań zgodnie z art. 21 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) zobowiązania te nie przekraczają kwoty określonej w wyniku odliczenia kwoty, o której mowa w ppkt (i), od kwoty, o której mowa w ppkt (ii):
 - (i) suma zobowiązań wyemitowanych na rzecz podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabytych bezpośrednio lub pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz kwota funduszy własnych wyemitowanych zgodnie z art. 12h ust. 3 lit. b);
 - (ii) kwota wymagana zgodnie z art. 12h ust. 1.

3. Bez uszczerbku dla minimalnego wymogu określonego w art. 12d ust. 3a i art. 12e ust. 1 lit. a), z własnej inicjatywy po konsultacji z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada zapewnia, by część wymogu, o którym mowa w art. 12g równa 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, była spełniona przez podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegające art. 12d ust. 3a i 3b za pomocą funduszy własnych i instrumentów, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia. Na wniosek podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada może zezwolić na to, by poziom niższy niż 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, lecz wyższy niż kwota wynikająca z zastosowania wzoru $(1 - X1/X2) \times 8\%$ całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, został spełniony przez podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegające art. 12d ust. 3a i 3b za pomocą funduszy własnych i instrumentów, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki określone w art. 72b ust. 3 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, gdzie – z poszanowaniem wysokości limitu, który stanowi proporcjonalną wartość obniżenia możliwego na mocy art. 72b ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

$X1 = 3,5\%$ łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

$X2 =$ kwota wynikająca z sumy (i) 18 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz (ii) wymogu, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE.

4. W przypadku podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są ani globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, ani podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 12d ust. 3a i 3b, Jednolita Rada – z własnej inicjatywy po konsultacji z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – może zadecydować, że część wymogu, o którym mowa w art. 12g – do wysokości 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, danego podmiotu, lub do kwoty wynikającej z zastosowania wzoru, o którym mowa w ust. 6, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa – musi zostać spełniona za pomocą funduszy własnych i instrumentów, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) zobowiązania niepodporządkowane, o których mowa w ust. 1 i 2, mają taki sam stopień uprzywilejowania w hierarchii roszczeń w krajowym postępowaniu upadłościowym jak niektóre zobowiązania wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 27 ust. 3 lub 5;
- b) istnieje ryzyko, że w wyniku planowanego stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji wobec zobowiązań niepodporządkowanych, które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 27 ust. 3 lub 5, wierzyciele, którym przysługują roszczenia wynikające z tych zobowiązań, poniosą większe straty niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego;

- c) kwota zobowiązań podporządkowanych nie przekracza kwoty niezbędnej do zapewnienia, by wierzyciele, o których mowa w lit. b), nie ponosili strat wyższych niż straty, które ponieśli w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego.

Jeżeli Jednolita Rada stwierdzi, że w ramach danej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne kwota zobowiązań, które najprawdopodobniej zostaną wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 27 ust. 3 lub 5, wynosi łącznie ponad 10 % tej klasy, ocenia ryzyko, o którym mowa w akapicie drugim lit. b).

5. Do celów ust. 3 i 4 do całkowitej kwoty zobowiązań włącza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych przy założeniu, że w pełni uznaje się prawo kontrahenta do rekompensaty.

Fundusze własne podmiotu wykorzystane do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, są kwalifikowalne do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 3 i 4.

6. W drodze odstępstwa od ust. 3 Jednolita Rada może zadecydować, że wymóg, o którym mowa w art. 12g, musi zostać spełniony przez podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegające art. 12d ust. 3a lub 3b za pomocą instrumentów, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, oraz funduszy własnych danego podmiotu wynikających z jego obowiązku spełnienia wymogów, o których mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 12d ust. 3a i art. 12g, oraz nie przekracza wyższej z następujących kwot: 8 % łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, danego podmiotu lub kwoty wynikającej z zastosowania wzoru $Ax2+Bx2+C$, gdzie A, B i C oznaczają następujące kwoty:

A = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (filar 1)

B = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE (filar 2R)

C = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE (wymóg połączonego bufora kapitałowego)

7. Jednolita Rada może wykonywać uprawnienie, o którym mowa w ust. 6, wobec podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 12d ust. 3a lub 3b, które spełniają jeden z warunków określonych poniżej, i tak długo, jak liczba zidentyfikowanych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekracza 30 % wszystkich podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 12d ust. 3a lub 3b, w odniesieniu do których Jednolita Rada określa wymóg, o którym mowa w art. 12g:

a) wymóg, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, odzwierciedla fakt, że dany podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podlegający art. 12d ust. 3a lub 3b znajduje się pośród 20 % instytucji narażonych na największe ryzyko, w odniesieniu do których Jednolita Rada określa wymóg, o którym mowa w art. 12a; lub

b) w przypadku gdy wskazano znaczące przeszkody uniemożliwiające przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz:

(i) po wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 10 ust. 11, w terminie wymaganym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podjęto żadnych działań naprawczych; lub

(ii) wskazanej przeszkody nie można wyeliminować poprzez wykonanie któregokolwiek z uprawnień, o których mowa w art. 10 ust. 11, oraz wykonanie uprawnień, o których mowa w ust. 6, częściowo lub w pełni skompensowałoby negatywny wpływ danej znaczącej przeszkody na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub

c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że wykonalność i wiarygodność preferowanej przez podmiot strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone, wzięwszy pod uwagę wielkość danego podmiotu, wzajemne powiązania, charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez ten podmiot działalności, jego status prawny i strukturę własnościową.

Do celów limitu, o którym mowa w akapicie pierwszym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaokrągla wynikającą z obliczeń liczbę w górę do najbliższej liczby całkowitej.

8. Jednolita Rada podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 4 i 6, w porozumieniu z właściwymi organami, w tym EBC.

Podejmując decyzje, o których mowa w ust. 4 i 6, Jednolita Rada bierze także pod uwagę:

- a) głębokość rynku dla instrumentów danej instytucji, o których mowa w akapicie pierwszym, wycenę takich istniejących instrumentów oraz czas potrzebny do zrealizowania wszelkich transakcji niezbędnych do celów zastosowania się do decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym;
- b) kwotę instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności wynoszącym mniej niż jeden rok od daty decyzji w sprawie nałożenia wymogu, z myślą o dokonaniu korekt ilościowych względem wymogu, o którym mowa w akapicie pierwszym;
- c) dostępność i kwotę instrumentów, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 72a, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- d) fakt, czy kwota zobowiązań wyłączonych ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 27 ust. 3 lub 5, które to zobowiązania – w ramach standardowego postępowania upadłościowego – mają taki sam stopień uprzywilejowania jak zobowiązania kwalifikowalne o najwyższym stopniu uprzywilejowania lub niższy, jest istotna w porównaniu z zobowiązaniami kwalifikowalnymi i funduszami własnymi danej instytucji.

Jeżeli kwota wyłączonych zobowiązań, o których mowa w lit. d), nie przekracza 5 % kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych danej instytucji, uznaje się, że wyłączona kwota nie jest istotna. Powyżej tego progu istotność kwoty zobowiązań wyłączonych ocenia Jednolita Rada;
- e) model biznesowy danego podmiotu, jego model finansowania, profil ryzyka, a także jego stabilność i zdolność wnoszenia wkładu w gospodarkę;
- f) wpływ ewentualnych kosztów restrukturyzacji na dokapitalizowanie podmiotu.

Określanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Po konsultacji z właściwymi organami, w tym EBC, Jednolita Rada określa wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- a) konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w stosownych przypadkach, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób służący osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) konieczność zapewnienia – w stosownych przypadkach – by podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne będące instytucjami, lecz nie podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do tego, by – w przypadku zastosowania wobec nich, odpowiednio, instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub uprawnień do umorzenia i konwersji – zapewnić pokrycie strat oraz przywrócenie wymogów kapitałowych lub, w stosownych przypadkach, wskaźnika dźwigni odpowiednich podmiotów do poziomu niezbędnego do tego, by umożliwić im dalsze spełnianie warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowanie działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
- c) konieczność zapewnienia, by – w przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano możliwość wyłączenia określonych klas zobowiązań kwalifikowalnych z umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 27 ust. 5 lub możliwość przeniesienia ich w całości na odbiorcę w ramach częściowego przeniesienia – podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadał inne zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do zapewnienia możliwości pokrycia strat oraz przywrócenia łącznego współczynnika kapitałowego lub, w stosownych przypadkach, wskaźnika dźwigni podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do poziomu niezbędnego do tego, by umożliwić temu podmiotowi dalsze spełnianie warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowanie działalności, na którą uzyskał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;

- d) wielkość, model biznesowy, model finansowania i profil ryzyka podmiotu;
- e) zakres, w jakim upadłość danego podmiotu wywarłaby niekorzystny wpływ na stabilność finansową, w tym również z powodu wzajemnych powiązań tego podmiotu z innymi instytucjami lub podmiotami lub z resztą systemu finansowego poprzez efekt domina względem innych instytucji lub podmiotów.

2. Jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano, że przeprowadzone ma zostać działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zastosowane mają zostać uprawnienia do umorzenia i konwersji, kwota określona w wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, równa się kwocie wystarczającej do zapewniania, by:

- a) straty, których poniesienia oczekuje podmiot, zostały w pełni pokryte (»pokrycie strat«);
- b) podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jego jednostki zależne będące instytucjami, lecz niebędące podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zostały dokapitalizowane do takiego poziomu, który umożliwi im dalsze spełnianie warunków uzyskania zezwolenia i wykonywanie działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, dyrektywą 2014/65/UE lub przepisami równoważnymi (»dokapitalizowanie«).

Jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określono, że podmiot zostanie zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego lub w ramach innych równoważnych procedur krajowych, Jednolita Rada ocenia, czy uzasadnione jest ograniczenie wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dla tego podmiotu, tak by wymóg ten nie przekraczał kwoty wystarczającej do pokrycia strat zgodnie z akapitem pierwszym lit. a).

Jednolita Rada w szczególności ocenia ograniczenie, o którym mowa w poprzednim akapicie, pod względem jego ewentualnego wpływu na stabilność finansową i na ryzyko wywołania efektu domina w systemie finansowym.

3. W przypadku podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwota, o której mowa w ust. 2, składa się z następujących elementów:

a) sumy:

(i) wysokości strat, które będą wymagały pokrycia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE;

(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie zgodności z dotyczącym jej wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym jej wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, na skonsolidowanym poziomie grupy po zrealizowaniu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) sumy:

(i) wysokości strat, które będą wymagały pokrycia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej poziomowi wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie zgodności z wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na skonsolidowanym poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po zrealizowaniu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

Do celów art. 12a ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. a), podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 12a ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. b), podzieloną przez miarę ekspozycji wskaźnika dźwigni.

Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) Jednolita Rada bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 27 ust. 7.

Określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, Jednolita Rada:

- a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości stosownej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub kwoty ekspozycji wskaźnika dźwigni skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) po konsultacji z EBC i z właściwymi organami koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu określenia wymogu mającego zastosowanie do podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po wdrożeniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jednolita Rada ma możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii) o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dany podmiot utrzymał wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż jeden rok (»bufor zaufania rynku«).

W przypadku gdy zastosowanie ma poprzedni akapit bufor zaufania rynku ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, z wyjątkiem wymogu, o którym mowa w lit. a) tego przepisu, który to wymóg miałby zastosowanie po użyciu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Kwotę taką koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, Jednolita Rada stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczylaby do utrzymania zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 76 ust. 3 oraz art. 27 ust. 7, po wdrożeniu strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę taką koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, Jednolita Rada stwierdzi, że wyższy poziom jest niezbędny do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 76 ust. 3 oraz art. 27 ust. 7 przez odpowiedni okres nie dłuższy niż jeden rok.

3a. W przypadku podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegających art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będących częścią grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa przekraczają 100 mld EUR, poziom wymogu, o którym mowa w ust. 3, jest co najmniej równy („wymóg w ramach filaru 1 dla największych banków”):

- a) 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a); oraz
- b) 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. b).

W drodze odstępstwa od art. 12c podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w poprzednim akapicie, spełniają wymóg na poziomie określonym w niniejszym ustępie wynoszący 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a), i 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. b), przy wykorzystaniu zobowiązań kwalifikowalnych spełniających wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, zobowiązań, o których mowa w art. 12c ust. 2a, lub funduszy własnych.

3b. Na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla danego podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada stosuje minimalne wymogi określone w ust. 3a do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegających art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będących częścią grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa są niższe niż 100 mld EUR, uznanych przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za mogące z dużym prawdopodobieństwem stwarzać ryzyko systemowe w przypadku upadłości.

Podejmując decyzję o wystąpieniu z wnioskiem, o którym mowa w poprzednim akapicie, krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę:

- (i) przewagę depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
- (ii) ograniczony dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych;
- (iii) bazowanie na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1.

4. W przypadku podmiotów niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwota, o której mowa w ust. 2, składa się z następujących elementów:

a) sumy:

(i) wysokości strat, które będą wymagały pokrycia, odpowiadającej wymogom dotyczącym danego podmiotu, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE; oraz

(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej danemu podmiotowi przywrócenie zgodności z dotyczącym go wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym go wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 oraz po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub

b) sumy:

(i) wysokości strat, które będą wymagały pokrycia odpowiadającej określone dla podmiotu wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz

(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie zgodności z odnoszącym się do niego wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 oraz po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów art. 12a ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. a), podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 12a ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. b), podzieloną przez miarę ekspozycji wskaźnika dźwigni.

Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) Jednolita Rada bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 27 ust. 7.

Określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, Jednolita Rada:

a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości stosownej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub kwoty ekspozycji wskaźnika dźwigni skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

b) po konsultacji z EBC i z właściwymi organami koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu określenia wymogu mającego zastosowanie do odnośnego podmiotu po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji stosownych instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych.

Jednolita Rada ma możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii) o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji stosownych instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 dany podmiot nadal spełniał warunki uzyskania zezwolenia i utrzymał wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż jeden rok (»bufor zaufania rynku«).

W przypadku gdy zastosowanie ma akapit poprzedni kwotę bufora zaufania rynku ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, z wyjątkiem wymogu, o którym mowa w lit. a) tego przepisu, który to wymóg miałby zastosowanie po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 21 oraz po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Kwotę taką koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, Jednolita Rada stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczylaby do zapewnienia zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 76 ust. 3 oraz art. 27 ust. 7, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 21, i przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę taką koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, Jednolita Rada stwierdzi, że wyższy poziom jest niezbędny do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 76 ust. 3 oraz art. 27 ust. 7 przez odpowiedni okres nie dłuższy niż jeden rok.

5. Jeżeli Jednolita Rada oczekuje, że pewne klasy zobowiązań kwalifikowalnych najprawdopodobniej zostaną całkowicie lub częściowo wyłączone z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 27 ust. 5 lub mogą zostać przeniesione na odbiorcę w całości w ramach częściowego przeniesienia, wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, należy spełnić za pomocą innych zobowiązań kwalifikowalnych wystarczających do:

- a) pokrycia kwoty wyłączonych zobowiązań określonych zgodnie z art. 27 ust. 5;
- b) zapewnienia spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2.

6. Podjęta na podstawie niniejszego artykułu decyzja Jednolitej Rady o nałożeniu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zawiera uzasadnienie tej decyzji, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 2–5; bez zbędnej zwłoki dokonuje się także jej przeglądu w celu uwzględnienia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE.

7. Do celów ust. 3 i 4 wymogi kapitałowe interpretuje się zgodnie z zastosowaniem przez właściwy organ przepisów przejściowych ustanowionych w części dziesiątej tytuł I rozdziały 1, 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w przepisach prawa krajowego wdrażających warianty przyznane właściwym organom w tym rozporządzeniu.

Określenie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE

1. Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym składa się z:

- a) wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- b) ewentualnego dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego przez Jednolitą Radę, specyficznego dla danego podmiotu zgodnie z ust. 2, który to wymóg spełnia się za pomocą zobowiązań spełniających warunki określone w art. 12c.

1a. Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dotyczący podmiotu podlegającego wymogowi, o którym mowa w art. 92b i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, składa się z:

- a) wymogów, o których mowa w art. 92b i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- b) ewentualnego dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 2, który zaspokaja się zobowiązaniami spełniającymi warunki określone w art. 12h.

2. Jednolita Rada nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 1a lit. b), wyłącznie:
 - a) w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i ust. 1a, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w art. 12d; oraz
 - b) w zakresie zapewniającym spełnienie warunków określonych w art. 12d.
3. Podjęta na podstawie ust. 1 lit. b) decyzja Jednolitej Rady o nałożeniu dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zawiera uzasadnienie tej decyzji, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 2; bez zbędnej zwłoki dokonuje się także jej przeglądu w celu uwzględnienia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE mającego zastosowanie do grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 12g

Stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi określone w art. 12c–12f na zasadzie skonsolidowanej, na poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dotyczący podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mającego siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim na poziomie skonsolidowanej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa Jednolita Rada, po konsultacji z grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli jest to organ inny niż Jednolita Rada, oraz z organem sprawującym nadzór skonsolidowany, na podstawie wymogów określonych w art. 12c–12f, oraz na podstawie tego, czy należące do grupy jednostki zależne z państw trzecich mają zostać odrębnie poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. W odniesieniu do grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 24b) Jednolita Rada decyduje – w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności i preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w jaki sposób podmioty w ramach grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają spełnić wymogi, o których mowa w art. 12d ust. 3 i 3a, w celu zapewnienia, by grupa objęta planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całość spełniała wymóg, o którym mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 12h

Stosowanie wymogów wobec podmiotów niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Instytucje, które są jednostkami zależnymi podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, a same nie są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani podmiotami niepodlegającymi przepisom art. 12g ust. 3, spełniają wymogi określone w art. 12d i 12f na zasadzie indywidualnej.

Po konsultacji z właściwymi organami i EBC Jednolita Rada może podjąć decyzję o zastosowaniu wymogu określonego w niniejszym artykule do podmiotu, o którym mowa w art. 2 lit. b), będącego jednostką zależną podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz która sama nie jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego unijne jednostki dominujące, które same nie są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a są jednostkami zależnymi podmiotów z państw trzecich, spełniają wymogi określone w art. 12e–12g na zasadzie skonsolidowanej.

W odniesieniu do grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określonych zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 24b) lit. b), instytucje kredytowe powiązane z organem centralnym oraz organ centralny niebędące podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz instytucje kredytowe powiązane z organem centralnym oraz organ centralny, które są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale nie podlegają art. 12g ust. 3, spełniają wymogi określone w art. 12d na zasadzie indywidualnej.

Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dotyczący podmiotu, o którym mowa w niniejszym ustępie, określa się na podstawie wymogów określonych w art. 12d.

2. Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dotyczący podmiotów, o których mowa w ust. 1, spełnia kryteria kwalifikowalności określone w ust. 3.
3. Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, spełnia się za pośrednictwem jednego lub większej liczby następujących elementów:
- a) zobowiązań, które:
- (i) są emitowane na rzecz podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabywane bezpośrednio lub pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nabyły zobowiązania od podmiotu podlegającego przepisom niniejszego artykułu, lub przez aktualnego udziałowca niebędącego częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 21 nie będzie mieć wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - (ii) spełniają kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b), c), k), l) i m) oraz art. 72b ust. 3–5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (iii) w standardowym postępowaniu upadłościowym mają taki sam stopień uprzywilejowania jak instrumenty funduszy własnych lub niższy niż zobowiązania niespełniające warunku, o którym mowa w ppkt (i), i które nie są kwalifikowalne w odniesieniu do wymogów w zakresie funduszy własnych;
 - (iv) są objęte uprawnieniem do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 21, które jest zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności nie mając wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - (v) nabycie zobowiązań nie jest finansowane bezpośrednio ani pośrednio przez podmiot podlegający przepisom niniejszego artykułu;

(vi) przepisy regulujące dane zobowiązania nie wskazują bezpośrednio ani pośrednio, że dojdzie do wezwania do sprzedaży zobowiązań lub że zobowiązania będą wykupywane, odkupywane lub spłacane przed terminem – stosownie do przypadku – przez podmiot podlegający przepisom niniejszego artykułu w przypadku innym niż niewypłacalność lub likwidacja tego podmiotu, a podmiot w żaden inny sposób nie ogłasza takiej informacji;

(vii) przepisy regulujące dane zobowiązania nie dają posiadaczowi prawa do przyspieszenia planowanej przyszłej płatności odsetek lub kwoty głównej w innych przypadkach niż niewypłacalność lub likwidacja danego podmiotu podlegającego przepisom niniejszego artykułu;

(viii) wysokość wypłat zysków – stosownie do przypadku – należnych z tytułu zobowiązań nie jest zmieniana w oparciu o zdolność kredytową podmiotu podlegającego przepisom niniejszego artykułu ani jego jednostki dominującej;

b) instrumentów funduszy własnych, które:

(i) są emitowane na rzecz podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane; lub

(ii) są emitowane na rzecz podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane, pod warunkiem że wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 21 nie będzie mieć wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Jednolita Rada może zezwolić na pełne lub częściowe spełnienie odnośnego wymogu przy użyciu gwarancji udzielonej przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile zostaną spełnione następujące warunki:

- a) zarówno jednostka zależna, jak i podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) gwarancja została udzielona w kwocie co najmniej równoważnej kwocie wymogu, który zastępuje;

- c) gwarancja jest uruchamiana, gdy jednostka zależna nie jest w stanie spłacić swoich długów lub innych zobowiązań w terminie ich wymagalności bądź gdy w odniesieniu do tej jednostki zależnej dokonano ustalenia zgodnie z art. 21 ust. 3, w zależności od tego, która z tych sytuacji będzie miała miejsce wcześniej;
- d) gwarancja jest zabezpieczona za pośrednictwem uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE na co najmniej 50 % jej wysokości;
- e) zabezpieczenie gwarancji spełnia wymogi art. 197 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które – po dokonaniu odpowiednio ostrożnych redukcji wartości – jest wystarczające do pełnego pokrycia kwoty objętej gwarancją;
- f) zabezpieczenie gwarancji jest wolne od obciążeń, w szczególności nie jest stosowane jako zabezpieczenie jakiegokolwiek innej gwarancji;
- g) zabezpieczenie posiada efektywny termin zapadalności, który spełnia ten sam warunek zapadalności, co warunek, o którym mowa w art. 72c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- h) nie istnieją żadne bariery natury prawnej, regulacyjnej lub operacyjnej dla przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do odpowiedniej jednostki zależnej, również w przypadku, gdy wobec podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Na wniosek Jednolitej Rady podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia niezależną, pisemną opinię prawną z uzasadnieniem, że nie istnieją żadne bariery natury prawnej, regulacyjnej ani operacyjnej dla przeniesienia zabezpieczenia do odpowiedniej jednostki zależnej lub w inny satysfakcjonujący sposób wykazuje ten fakt.

Odstąpienie od stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do podmiotów niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jednolita Rada może w pełni odstąpić od stosowania przepisów art. 12h w odniesieniu do jednostki zależnej podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mającego siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jeżeli:
 - a) zarówno jednostka zależna, jak i podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 12g;
 - c) nie istnieją obecnie i nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 21 ust. 3, w szczególności jeżeli wobec podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Jednolita Rada może w pełni odstąpić od stosowania przepisów art. 12h w odniesieniu do jednostki zależnej podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mającego siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jeżeli:
 - a) zarówno jednostka zależna, jak i jej jednostka dominująca niebędąca podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) jednostka dominująca spełnia wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, na zasadzie subskonsolidowanej;
 - c) nie istnieją obecnie i nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 21 ust. 3, w szczególności jeżeli wobec jednostki dominującej podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Odstąpienie w odniesieniu do instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym

1. Jednolita Rada może – zgodnie z prawem krajowym uczestniczącego państwa członkowskiego – odstąpić w odniesieniu do jednej instytucji kredytowej trwale powiązanej z organem centralnym lub większej liczby takich instytucji od stosowania przepisów art. 12g lub 12h, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) dana instytucja kredytowa oraz organ centralny podlegają nadzorowi sprawowanemu przez ten sam właściwy organ, mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) zobowiązania organu centralnego i instytucji powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi lub zobowiązania jego instytucji powiązanych są całkowicie gwarantowane przez organ centralny;
 - c) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, wypłacalność i płynność organu centralnego oraz wszystkich instytucji powiązanych są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych instytucji;
 - d) zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji powiązanych; oraz
 - e) odnośna grupa objęta planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 12g ust. 3; oraz
 - f) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań pomiędzy organem centralnym a powiązaną instytucją kredytową w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 12j

Naruszenia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych, zobowiązań kwalifikowalnych oraz naruszenia zapisów wytycznych

1. Jednolita Rada i inne odpowiednie organy odnoszą się do przypadku jakiegokolwiek naruszenia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym to wymogu mowa w art. 12d lub 12e, przez podmiot, stosując co najmniej jeden z poniższych środków:
 - a) uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10;
 - b) środki, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE;
 - ba) uprawnienie, o którym mowa w art. 10a;
 - c) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 13;
 - d) kary administracyjne i inne środki administracyjne zgodnie z art. 110 i 111 dyrektywy 2014/59/UE;
 - e) ocena, czy dana instytucja znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością zgodnie z art. 18.
3. Jednolita Rada, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy uczestniczących państw członkowskich konsultują się ze sobą podczas wykonywania uprawnień, o których mowa w ust. 1 lit. a)–e).

Artykuł 12k

Uzgodnienia przejściowe i uzgodnienia mające zastosowanie po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. W drodze odstępstwa od art. 12a ust. 1 Jednolita Rada określa stosowny okres przejściowy, w którym dany podmiot ma spełnić wymogi przedstawione w art. 12g lub 12h lub wymóg wynikający ze stosowania art. 12c ust. 3, 4 lub 6, stosownie do przypadku. Termin spełnienia wymogów przedstawionych w art. 12g lub 12h lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 12c ust. 3, 4 lub 6 ustala się na 1 stycznia 2024 r.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa pośredni poziom docelowy dla wymogów przewidzianych w art. 12g lub 12h lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 12c ust. 3, 4 lub 6, stosownie do przypadku, który to poziom instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), muszą osiągnąć na dzień 1 stycznia 2022 r. Cel pośredni co do zasady zapewnia liniowy wzrost zobowiązań kwalifikowalnych i funduszy własnych w kierunku spełnienia wymogu.

Jednolita Rada może ustanowić okres przejściowy, który trwa dłużej niż do dnia 1 stycznia 2024 r., jeżeli jest to należycie uzasadnione i stosowne w świetle kryteriów, o których mowa w ust. 4, i z uwzględnieniem:

- a) rozwoju sytuacji finansowej podmiotu;
- b) szans na to, że w rozsądnym terminie podmiot będzie w stanie zapewnić zgodność z wymogami, o których mowa w art. 12g lub 12h lub z wymogiem wynikającym ze stosowania art. 12c ust. 3, 4 lub 6;
- c) tego, czy podmiot jest w stanie zastąpić zobowiązania, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności ani zapadalności ustanowionych w art. 72b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 12c lub art. 12h ust. 3, niezależnie od tego czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku.

1a. Termin spełnienia minimalnego poziomu wymogów, o którym mowa w art. 12d ust. 3a i 3b, ustala się na 1 stycznia 2022 r.

1b. Minimalny poziom wymogu, o którym mowa w art. 12d ust. 3a i 3b, nie ma zastosowania w następujących przypadkach:

- a) w ciągu trzech lat następujących po dniu, w którym podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji znalazł się w sytuacji określonej w art. 12d ust. 3a lub 3b;
- b) w ciągu dwóch lat od dnia, w którym Jednolita Rada zastosowała instrument umorzenia lub konwersji długu;
- c) w ciągu dwóch lat od dnia, w którym podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wprowadził alternatywny środek sektora prywatnego, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. b), na mocy którego instrumenty kapitałowe i inne zobowiązania zostały umorzone lub poddane konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I w celu dokapitalizowania podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. W drodze odstępstwa od art. 12a ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają stosowny okres przejściowy, w którym dany podmiot, wobec którego zastosowano instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, ma spełnić wymogi przedstawione w art. 12g lub 12h lub wymóg wynikający ze stosowania art. 12c ust. 3, 4 lub 6, stosownie do przypadku.

3. Do celów ust. 1, 1a i 2 Jednolita Rada przekazuje danemu podmiotowi planowany minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do każdego 12-miesięcznego okresu podczas okresu przejściowego, z myślą o ułatwieniu stopniowego budowania jego zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania. Na końcu okresu przejściowego minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych musi być równy kwocie określonej na podstawie art. 12d ust. 3a, art. 12d ust. 3b, art. 12g, 12h, art. 12c ust. 3, art. 12c ust. 4 lub art. 12c ust. 6, stosownie do przypadku.
4. Przy określaniu okresów przejściowych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają:
 - a) przewagę depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
 - b) dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych;
 - c) bazowanie na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 12g.
5. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 1 Jednolita Rada musi mieć możliwość dokonania późniejszej zmiany zarówno okresu przejściowego, jak i wszelkich planowanych minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonych na podstawie ust. 3.”;
6. w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednolita Rada podejmuje działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej, o której mowa w art. 2 lit. b), jeżeli spełnione zostały warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Niezależnie od faktu, że jednostka dominująca nie spełnia warunków określonych w art. 18 ust. 1, Jednolita Rada może podjąć decyzję w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej jednostki dominującej, jeżeli jednostka ta jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jeżeli co najmniej jedna z jej jednostek zależnych będących instytucjami i niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia warunki określone w art. 18 ust. 1, i – z uwagi na jej aktywa i zobowiązania – jej upadłość zagroziłaby instytucji lub grupie jako całości, a działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej jednostki dominującej jest konieczne w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich jednostek zależnych będących instytucjami lub w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jako całości.”;

7. słowa „odpowiednich instrumentów kapitałowych” w art. 18 ust. 1 lit. b) zastępuje się słowami „odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”, o których mowa w art. 12h ust. 3 lit. a);

7a. po art. 18 ust. 1 dodaje się następujący ustęp:

„1a. Jednolita Rada może przyjąć program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18 ust. 1 w odniesieniu do organu centralnego i wszystkich powiązanych instytucji kredytowych, jeżeli ten organ centralny i te powiązane instytucje kredytowe, jako całość, spełniają warunki określone w art. 18 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–c).”;

8. art. 20 ust. 5 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) jeśli wykonywane jest uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 ust. 7, pomoc w podjęciu decyzji dotyczącej zakresu umorzenia lub obniżenia wartości instrumentów właścicielskich, a także zakresu umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych;”;

9. w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Umorzenie i konwersja instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

b) słowa „instrumentów kapitałowych” w ust. 1 zdanie pierwsze zastępuje się słowami „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

c) słowa „instrumenty kapitałowe” w ust. 1 lit. b) zastępuje się słowami „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne”;

d) słowa „instrumenty kapitałowe” w ust. 3 lit. b) zastępuje się słowami „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne”;

e) słowa „instrumentów kapitałowych” w ust. 8 akapit drugi zastępuje się słowami „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli co najmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, został spełniony, Jednolita Rada, stanowiąc na mocy procedury określonej w art. 18, ustala, czy uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych mają być wykonane indywidualnie czy też, zgodnie z procedurą na mocy art. 18, w połączeniu z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Uprawnienie do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można wykonać wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki, o których mowa w art. 12h ust. 3 lit. a), z wyjątkiem warunku dotyczącego rezydualnego terminu zapadalności zobowiązań, oraz, jeżeli uprawnienie to zostanie wykonane, musi być ono zgodne z przepisami art. 15 ust. 1 lit. g). Po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy przeprowadzić wycenę przewidzianą w art. 20 ust. 16 i zastosowanie ma art. 76 ust. 1 lit. e).

Jeżeli podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nabył odpowiednie instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uprawnienie do umorzenia lub konwersji wykonuje się łącznie z wykonaniem tego samego uprawnienia na poziomie jednostki dominującej odnośnego podmiotu lub kolejnych jednostek dominujących, które nie są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tak aby straty zostały skutecznie przeniesione na podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a odnośny podmiot został dokapitalizowany przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jeżeli działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje się w odniesieniu do podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – w wyjątkowych okolicznościach odchodząc od planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w odniesieniu do podmiotu niebędącego podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwotę, która ulega obniżeniu, jest umarzana lub poddawana konwersji zgodnie z art. 21 ust. 10 na poziomie takiego podmiotu, wlicza się do progów określonych w art. 27 ust. 7 lit. a) mających zastosowanie do odnośnego podmiotu.”;

g) w ust. 10 dodaje się następującą literę:

„d) kwotę główną zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 7, umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 14, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.”;

11. art. 27 ust. 3 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) zobowiązań, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE lub ich uczestników i powstałych w wyniku udziału w takim systemie lub względem kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA;”;

12. w art. 27 ust. 3 dodaje się następującą lit. h):

„h) zobowiązania w stosunku do podmiotów, które są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz które same nie są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bez względu na terminy zapadalności tych zobowiązań, z wyjątkiem przypadków, gdy zobowiązania te mają stopień uprzywilejowania niższy niż zwykle, niezabezpieczone zobowiązania na podstawie stosownych przepisów prawa krajowego uczestniczącego państwa członkowskiego ustalających hierarchię roszczeń i mających zastosowanie w dniu [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] r.

Jeżeli zastosowanie ma poprzedni akapit, Jednolita Rada ocenia, czy kwota instrumentów zgodnych z przepisami art. 12h ust. 3 jest wystarczająca do wsparcia realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

12a. w art. 27 ust. 5 po ostatnim akapicie dodaje się następujący akapit:

„Jednolita Rada uważnie oceni, czy zobowiązania wobec instytucji lub podmiotów, które są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz same nie są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z ust. 3 lit. h) niniejszego artykułu, powinny zostać wyłączone lub częściowo wyłączone na podstawie lit. a)–d) niniejszego ustępu w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

13. w art. 31 ust. 2 słowa „art. 45 ust. 9–13” zastępuje się słowami „art. 45h”.

Artykuł 6

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie zmieniające wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się w terminie 18 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący